

מת (חיפה) 18834-09-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

מ"ת (חיפה) 18834-09-25 - מדינת ישראל נ' פלונישלו חפה

מ"ת (חיפה) 18834-09-25

מדינת ישראל

נגד

פלוני

ע"י ב"כ עו"ד אולג פרגין, מטעם הסניגוריה הציבורית

בית משפט השלום בחיפה

[17.09.2025]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצר המשיב עד תום הליכים.

1. לפי עובדות כתב האישום שהוגש נגד המשיב ביום 9/9/25, המשיב והמתלוננת הינם בני זוג נשואים המתגוררים ביחד. ביום 3/9/25 בערב המשיב חזר הביתה כשהוא תחת השפעת אלכוהול. בשל חשדו שהמתלוננת מנהלת קשר זוגי עם אחר, המשיב ניגש לחדר שינה, הוציא את בגדיה של המתלוננת מהארון, השליכם על המיטה ודרש מהמתלוננת לצאת מהדירה. המתלוננת נשכבה על המיטה, אז נטל המשיב שקית עם בגדיה, זרק לעברה ופגע בגופה. המתלוננת אספה את חפציה ונכנסה למקלחת. לאחר שיצאה מהמקלחת, המשיב סטר על לחיה תוך שאומר לה: "זה כדי שתביני עד כמה אני שונא אותך". המשיב המשיך להפציר במתלוננת לצאת מהדירה ולאחר שסירבה, היכה אותה במכת אגרוף לעבר פלג גופה האמצעי. המתלוננת ביקשה להזעיק עזרה, אך המשיב משך מידה את הטלפון הנייד והשליך אותה על המיטה, בעוד פניה מוטות כלפי מטה והמשיב רוכן מעליה. כשהמתלוננת ניסתה לברוח מהדירה, המשיב תפס אותה בצווארה וחנק אותה תוך שגרר אותה חזרה לדירה, חסם את היציאה והמשיך להכותה בראשה באמצעות ידיו. המשיב אף אמר למתלוננת: "את לא חושבת שאני יכול להרוג אותך?" ו"מאד קל להצמיד סכין ללב וללחוץ". לאחר שהמשיב נרדם, המתלוננת הזעיקה משטרה.

למתלוננת נגרמו המטומות בזרוע ימים ובשד ימין.

למשיב יוחסו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג (ריבוי מקרים), בניגוד לסעיפים 382(ג) + 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 [להלן: חוק העונשין], ואיומים, בניגוד לסעיף 192 לחוק העונשין.

2. בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים ובדיון ביום 14/9/25 טען ב"כ המבקשת כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. עוד נטען כי מעשי המשיב מלמדים על מסוכנות לביטחון הציבור בכללותו ולביטחון המתלוננת בפרט, זאת לצד קיומה של חזקת מסוכנות סטטוטורית. המבקשת הדגישה שהמשיב תקף את המתלוננת פעמים רבות במהלך אירוע מתמשך, כאשר ברקע לאירוע עומד שימושו התדיר באלכוהול, יחסו האובססיבי כלפי המתלוננת וחוסר יכולתו להשלים עם רצונה לסיים את מערכת היחסים איתו. נוכח העובדה שהאיומים המיוחסים למשיב הינם ברף חומרה גבוה ובשל יחסו האובססיבי כלפי המתלוננת לא ניתן לשקול שחרור לפני קבלת תסקיר מעצר. באשר לחלופה שהוצעה - מעצר בית בבית חבריו של המשיב ברחובות - נטען כי המפקחים הינם בעלי גישה מגוננת ולא מעורים בעולמו של המשיב.
3. ב"כ המשיב הסכים לקיומן של ראיות לכאורה (אם כי טען לחולשות בהן) ועילת מעצר. לעניין עוצמת המסוכנות הנשקפת מהמשיב, הסניגור הפנה לכך שבני הזוג החליטו להיפרד עוד לפני האירוע והמשיכו להתגורר ביחד מטעמי נוחות, כשלמתלוננת היה עניין להעליל על המשיב. באשר לחלופה, נטען כי המפקחים הינם אנשים רציניים שמבינים את גודל האחריות שמוטלת עליהם.
4. שמעתי את המפקחים שהוצעו והתרשמתי מהם באופן בלתי אמצעי. כן הוריתי לממונה על הפיקוח האלקטרוני להגיש חוות דעת בדבר התאמת החלופה למעצר בפיקוח אלקטרוני.
- דיון והכרעה
5. בהסכמת ב"כ המשיב ולאחר שעיינתי בתיק החקירה אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיב בכתב האישום. באשר להשגותיו של הסניגור בעניין עוצמת הראיות, לרבות טענת המשיב לפיה האיום מושא כתב האישום התייחס לפגיעה עצמית, אזכיר את הכלל לפיו "במסגרת בחינת מכלול הראיות בתיק, מורה ההלכה הפסוקה כי, ככלל, יש לבחון את קיומן של ראיות לכאורה, בשלב זה של ההליך, על פי מבחן "אם נאמין". על פי מבחן זה, בעת בחינת קיומן של ראיות לכאורה, על בית המשפט לשאול עצמו אם בהינתן שיאמין לראיות התביעה כפי שהן מובאות בפניו, יהיה בהן כדי להביא למסקנה שהנאשם ביצע את המיוחס לו... לכלל האמור יש חריג המתייחס לנסיבות בהן בית המשפט מוצא בראיות, כבר בשלב הבדיקה לכאורה, סתירות ופרכות מהותיות וגלויות לעין המצביעות על כרסום ממשי בקיומן של ראיות לכאורה" (כב' השופט י. כשר בבש"פ 4496/24 פלוני נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 21/7/24, פסקה 27). עוד אזכיר, כי "שאלת אמינות המתלונן, והאפשרות כי הוא פיברק את כל האירוע על מנת לפגוע בבנו העורר 1, היא נושא אשר במובהק יש לבחון בתיק העיקרי, ולא במסגרת הדיון בראיות לכאורה. כך, בהעדר ראיות ברורות לכך שמדובר בבדיה, ובהעדר סתירות גלויות בחומרי החקירה שביכולתן להציג את גרסתה של המדינה כמשוללת יסוד" (כב' השופט ע. גרוסקופף בעמ"ז 24445-08-24, 27825-08-24 פלונים נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 27/8/24, פסקה 6)). טענותיו של הסניגור מתייחסות במובהק לסוגיית אמינות המתלוננת. לא מצאתי כי הסתירות עליהן הצביע שוללות את גרסת המתלוננת או פוגמות בה בצורה משמעותית. לפיכך אני קובע כי קיימות ראיות בעוצמה נדרשת לשלב הדיוני הנוכחי להוכחת כל המיוחס למשיב בכתב האישום.

6. באשר לעילת המעצר, צודקת המבקשת בטענתה כי מעשי המשיב מקימים חזקת מסוכנות סטטוטורית שכן עסקינן בעבירות אלימות שנעברו בתוך משפחה. זאת ועוד, עסקינן באלימות משמעותית ומתמשכת בה נקט המשיב על רקע חשדו שהמתלוננת מנהלת מערכת יחסים עם אדם אחר, ולאחר שצרך משקאות אלכוהוליים. אף האיומים הקשים שהשמיע מהווים נתון המלמד על רמת הסיכון המשמעותית הנשקפת למתלוננת. איני מתעלם מכך שהחבלות שנגרמו למתלוננת באירוע היו קלות יחסית, אך, כידוע, "בעבירות של אלימות במשפחה, ובמיוחד בעבירות של בן זוג כלפי בת זוגו, עוצמת האלימות הפיזית אינה המדד הבלעדי, אף לא המדד העיקרי, לבחינת מסוכנותו של הנאשם. על בית המשפט לבחון את "הצבע והגוון" של המסוכנות על רקע מכלול התנהגותו של הנאשם כלפי בת הזוג" (בש"פ 655/10 חן דוידוב נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 31/1/10)).

7. עם זאת, לאחר בחינת מכלול נסיבות העניין הגעתי למסקנה כי עסקינן במקרה חריג בו ניתן להשיג את תכלית המעצר ע"י החלופה שהוצעה מבלי להיזקק קודם לכן לתסקיר מעצר. "מצוות המחוקק היא לתור אחר חלופה שעשויה להשיג את מטרת המעצר באופן בו הפגיעה בחירות המבקש תהא פחותה. סוגיית המעצר עד לסיום הליכים הינה אינדיבידואלית. אין בקיומן של חזקות מסוכנות על-פי דין כדי לסתור זאת. עדיין, על בית המשפט לבחון את נסיבות המעשה והעושה..." (בש"פ 1221/17 יגאל עמרני נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 14/2/17)). זהו כלל, ויש לפעול על פיו, כאמור גם בעבירות בהן קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית כגון עבירות שבוצעו כלפי בני משפחה. בבש"פ 7452/16 מקסים מיליאבסקי נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 10/10/16) בית המשפט העליון התווה גישה כללית באשר לאימוץ של חלופות מעצר:

"...החובה לבחון חלופות מעצר, במהותה מחייבת איזון בין הסיכון העולה משחרורו האפשרי של הנאשם מבית האסורים, לבין זכותו לחירות (בש"פ 397/15 מורדי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (28.1.2015); בש"פ 1149/13 מדינת ישראל נ' קארוט [פורסם בנבו] (18.2.2013)). בבוחנו חלופות מעצר, עלינו ליטול "סיכון מחושב" המשקף מידה מסוימת של אמון באדם שנזקפת לטובתו חזקת החפות, בשילוב הגבלות שונות המוטלות על אותו אדם המיועדות למנוע ממנו לעבור עבירות (כגון הרחקה פיזית ממקום מסוים), או ליצור תמריצים משמעותיים נגד פעולות מסוימות (כגון ערבויות גבוהות שיחולטו במקרים מתאימים) (ראו: בש"פ 3444/15 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (31.5.2015); בש"פ 126/12 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה יח (16.1.2012)).".

8. בשורת החלטות בית המשפט העליון התווה קווים המנחים את הערכאות הדיוניות לגבי נחיצות היעזרות בתסקיר לצורך קבלת החלטה מושכלת בבקשת מעצר. כך, בבש"פ 27/15 עלי יונס נ' מדינת ישראל (החלטה מיום 15/1/15) נקבע כי "[ב]מקרים בהם על-פניהם ניתן להסתפק בחלופת מעצר שניתן לעמוד על טיבה בבית המשפט - אין טעם להזמין תסקיר שירות מבחן... לעיתים המעשה והעושה הם כאלה שבית המשפט מתרשם כי ניתן להסתפק בחלופת מעצר. פעמים רבות בית המשפט עצמו יכול לבחון את טיב החלופה ולעמוד על קנקנם של המפקחים והערבים. אלא שבהאידנא, ההסתמכות "האוטומטית" על שירות המבחן גורמת לכך שבית המשפט משהה את החלטתו עד לקבלת תסקיר מעצר, ובכך נמצאנו מאריכים מעצרו של הנאשם שלא לצורך." אני סבור שכזה הוא המקרה של המשיב.

לענין האפשרות להורות על שחרור לחלופת מעצר בעבירות אלימות במשפחה ללא היעזרות בתסקיר ראה, למשל: עמ"ת (מחוז-חיפה) 43349-06-24 מדינת ישראל נ' מוסטפא גדיר (כב' השופט זיו אריאלי, החלטה מיום 20/6/24); עמ"ת (מחוז-חיפה) 17674-09-23 מדינת ישראל נ' מוחמד חמוד (כב' השופט אברהם בולוס, החלטה מיום 8/9/23); עמ"ת (מחוז-חיפה) 8215-10-20 מדינת ישראל נ' חאפז נמיראת (כב' השופט יצחק כהן, החלטה מיום 7/10/20); והחלטות רבות אחרות.

9. עסקינן במשיב כבן 52, נטול הרשעות קודמות בארץ. אני ער לכך שבני הזוג עלו ארצה לפני פחות משנה, אך לא מצאתי בחומר חקירה אינדיקציה לרקע פלילי כלשהו גם לפני העליה. המתלוננת אומנם טענה כי חוותה אירועי אלימות בעבר מצד המשיב, אך לא הרחיבה בדבר מהותם ומידת חומרתם. לרופא שבדק אותה סיפרה שאירוע האלימות האחרון התרחש לפני כ-10 שנים (מסמך ל). המשיב עובד "מרחוק" ועל פניו מנהל אורח חיים תקין. בני הזוג נשואים מזה כ-30 שנה ולהם שני ילדים בגירים המתגוררים בארץ מוצאם. בחקירתו מיום 8/9/25 המשיב ביקש סליחה על מעשיו, הגם שלא הודה במפורש במיוחס לו. באשר למידת התמכרותו לאלכוהול, בהודעתה מיום 6/9/25 (עמ' 4 ש' 20-27) המתלוננת מסרה פרטים בדבר תדירות, סוגים וכמויות צריכת האלכוהול ע"י המשיב ושללה קיומה של "בעיות אלכוהול" (אני ער לכך שבחלק מאמירותיה המתלוננת טענה שהמשיב צורך אלכוהול בכמויות גדולות). העובדה כי המתלוננת מעוניינת להיפרד מהמשיב על רקע אהבתה לאדם אחר הייתה ידועה למשיב לפחות שבועיים לפני מועד האירוע וניתן להבין מהחומר שהמשיב השלים עם הפרידה. נתונים אלה מפחיתים מעוצמת המסוכנות ומובילים אותי למסקנה כי הסיכון של הפרת התנאים המגבילים אינו גבוה והמשיב ראוי לאותה מידה בסיסית של אמון המאפשרת שקילת שחרור לחלופה למרות חומרת המעשים ולפני קבלת תסקיר מעצר. עוד התחשבתי בהקשר זה בכך שהמשיב שוה במעצר לראשונה בחייו, והשפעתו המרתיעה של המעצר מפחיתה עוד יותר את הסיכון של ההפרה.

מסקנתי הינה כי ניתן להשיג את תכלית המעצר ע"י חלופה שתכלול מעצר בית מלא בהרחקה ממקום מגורי המתלוננת, בפיקוח ובערבויות מתאימות, תוך איסור יצירת קשר עם המתלוננת. 10. החלופה שהוצעה הינה מעצר בית בבית חבריו של המשיב ברחובות. יתרונה הגדול של החלופה הוא המרחק שלה ממקום מגורי המתלוננת. המפקחים המוצעים נחקרו לפני והתרשמתי משניהם לחיוב. בשונה מב"כ המבקשת, התרשמתי כי כיום המפקחים מודעים במידה מספקת לבעיותיו של המשיב ביחסים עם המתלוננת. שוכנעתי כי השניים מסוגלים להציב למשיב גבול, למנוע כל תקשורת עם המתלוננת, לפקח על המשיב במשך כל שעות היממה ולדווח למשטרה בכל מקרה של הפרה. בעת שהמפקחת תשהה בחו"ל לפרק זמן קצר, המפקח יוכל לשמש כמפקח יחיד. עם זאת, בשלב ראשון בכוונתי להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני בבחינת אמצעי נוסף שיציב למשיב גבול חיצוני ברור ויפחית עוד יותר את הסיכון להפרה.

11. סוף דבר, לאחר שעיינתי בחוות דעת הממונה על הפיקוח האלקטרוני, אני מורה על המרת מעצרו הממשי של המשיב במעצר בפיקוח אלקטרוני, בתנאים הבאים:
א. כתובת המעצר בפיקוח תהיה רח' גיבורי ישראל 6/10 רחובות.

ב. על המשיב יפקח בכל עת אחד מהמפקחים הבאים: מר סרגיי ברקוב, ת"ז 347012957 או גב' אנסטסיה ברקוב ת"ז 347014482. למען הסר כל ספק, על המפקח לשהות במחיצתו של המשיב בכל שעות היממה ולדווח למשטרת ישראל מיד, במידה והמשיב יפר את התנאים.

ג. נאסר על המשיב לצאת ממקום מעצרו בפיקוח האלקטרוני, אלא אם יזומן לדיונים בתיק זה או בתיק העיקרי, לשירות המבחן או מטעמו או שהיציאה תאושר מראש על ידי בית המשפט. בכל יציאה על המשיב להיות מלווה על ידי אחד מהמפקחים שאושרו.

ד. נאסר על המשיב ליצור כל קשר עם המתלוננת, במישרין או בעקיפין, שלא באמצעות שירות המבחן או שירותי הרווחה.

ה. המשיב וכל אחד מהמפקחים יחתמו על ערבות כספית על סך של 20,000 ₪ להבטחת קיום התנאים. כמו כן יופקד סך של 10,000 ₪ בקופת בית המשפט להבטחת קיום תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני.

ו. למשיב יותקן איזוק אלקטרוני בתיאום עם שב"ס והוא ילווה למקום המעצר בפיקוח אלקטרוני על ידי אחת מהמפקחות שאושרו.

ז. אני מורה על הוצאת צו עיכוב יציאה מהארץ נגד המשיב.

ח. משטרת ישראל תהיה רשאית להגיע למקום החלופה בכל עת על מנת לוודא את קיום התנאים.

מובהר כי אם יפר המשיב תנאי מתנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני, יעצר מיד.

אני מורה לשירות המבחן להגיש תסקיר מעצר בעניינו של המשיב בו יתייחס, בין היתר, לנחיצות הפיקוח האלקטרוני ולאפשרות העמדת המשיב בצו פיקוח מעצרים. לשיטתי, מדובר בנדבך נוסף שעשוי להפחית את מסוכנותו של המשיב לטווח ארוך.

התסקיר יוגש עד יום 11/11/25 ולאחר מכן תינתנה הוראות משלימות לפי הצורך. החלטה זו מהווה אסמכתא להסבת המעצר למעצר בפיקוח האלקטרוני עם מילוי כלל התנאים. אם לא יעמוד המשיב בתנאים, יובא בפני בית המשפט תוך 24 שעות.

המזכירות תעביר החלטה זו לשירות המבחן ולממונה על הפיקוח האלקטרוני ותטפל בקיום התנאים. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשפ"ה, 17 ספטמבר 2025, בהעדר הצדדים.